

Nr 224.

Godkänd av första kammaren den 27 maj 1919.

Godkänd av andra kammaren den 27 maj 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion om anslag till inköp åt förre bromsaren I. Konrad Lundin av ett par konstgjorda ben.

(Statsutskottets utlåtande nr 84.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion har hemställts, att riksdagen å tilläggsstat för år 1919 måtte bevilja f. bromsaren I. Konrad Lundin, Långsele, 700 kronor till inköp av ett par konstgjorda ben.

Till stöd för sin framställning har motionären anfört följande:

»Bromsaren Isak Konrad Lundin, Långsele, råkade den 13 december 1898 under tjänstgöring å ett godståg att i närheten av Amundsjö station halka från bromssättet och falla under tåget. Detta gick över och krossade Lundins båda ben, vilka måste amputeras ovanför knälederna. Genom laga dom den 28 maj 1900 dömdes kungl. järnvägsstyrelsen ersättningsskyldig. Konrad Lundin tillerkändes en årlig pension å 720 kronor samt 150 kronor årligen till bestridande av kostnaderna för reparation å tvenne konstgjorda ben.

Nu ha de två konstgjorda benen genom 19-årigt bruk blivit omöjliga att längre använda. Lundin har nödgats inköpa ett par nya för att nödortfigt kunna hjälpa sig fram. Emellertid har priset å konstgjorda ben stigit ofantligt. 1900 kostade tvenne konstgjorda ben 250 kronor. Nu står priset i 700 kronor. Inköpet av de konstgjorda benen slukar för Lundin i det närmaste hela hans årspension. Det är för honom ytterligt svårt att komma ut med denna summa, då han enligt bifogat intyg är medellös. Därtill kommer, att den årliga pensionen med nuvarande höga varupris är alldeles otillräcklig för ens ett blygsamt livsuppehälle.

Här synes mig föreligga ett sådant i hög grad ömmande fall, då staten borde träda hjälpande emellan för att bispringa en statens f. d. tjänare, som genom sitt arbete i statens tjänst blivit full invalid och fått hela sin tillvaro fördärvad.»

Beträffande förevarande motion har riksdagens vederbörande utskott erhållit från järnvägsstyrelsen i ärendet i vederbörlig ordning införskaffat yttrande, vilket finnes fogat såsom bilaga till utlåtandet i ärendet.

Ehuru väl rättslig skyldighet för staten att ersätta ifrågasatt anskaffningskostnad, vilken enligt förenämnda utskott företedd räkning utgjort 700 kronor, icke föreligger, har riksdagen likväl funnit billigheten tala för att staten bereder Lundin den ifrågasatta förmånen, vilket icke heller järnvägsstyrelsen velat motsätta sig. Riksdagen har fördenskull ansett sig böra medgiva, att Lundin för ändamålet tilldelas ett bidrag för en gång av 700 kronor, att utgå av statens järnvägars trafikmedel.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen i anledning av ifrågasatt motion medgivit, att järnvägsstyrelsen må till förre bromsaren I. Konrad Lundin av trafikmedel utbetala ett belopp av 700 kronor till anskaffning av ett par konstgjorda ben.

Stockholm den 27 maj 1919.

Med undersåtlig vördnad.